

S.M. El Rei Felipe VI
Palacio de la Zarzuela
Madrid

Senyor,

'Catalunya és la que els catalans volen que sigui.' Amb aquestes paraules vostres de l'any 1990, volem començar una carta que preferiríem no haver hagut d'escriure. Són paraules que compartim i que hem volgut respectar en tot moment. Hauríem desitjat que la vostra figura, com la de tantes institucions de l'Estat, hagués quedat al marge de la pugna política entre ciutadans de l'Estat espanyol. Hi ha institucions que, en una democràcia, han de ser garantia d'igualtat i d'empara de tots els ciutadans. Una monarquia constitucional, ben entrat ja el segle XXI i en una Unió Europea on hi ha models exemplars d'aquesta actitud, encara més.

Estem convençuts que una monarquia constitucional moderna i europea ha d'aspirar també a la igualtat, la justícia, la llibertat, la fraternitat, sense cap renúncia. I, sobretot, ha d'aspirar a la democràcia entesa de manera genuïna i autèntica. Això és, entendre que els poders emanen del poble, i no a l'inrevés. I, en aquest sentit, que la voluntat de la ciutadania és la que ha de prevaldre en última instància. Són valors que no deixarem de defensar mai des de la Presidència de la Generalitat, des del Parlament, des de la societat organitzada i responsable, des de l'exili o des de les presons. Pensàvem que eren uns valors que també haurien d'haver estat compartits pel Cap d'Estat, el Govern d'Espanya i per totes les institucions. Però d'una manera especial pel Cap d'Estat perquè hauria de representar i respectar els drets de tots els ciutadans i de totes les comunitats autònomes.

En contra d'això, hem vist aquests últims anys com se'ns ha negat un cop rere un altre el diàleg, s'han incomplert els acords, s'ha violentat la decisió democràtica del poble de Catalunya que va aprovar un estatut en un referèndum emparat per les lleis espanyoles, s'ha perseguit els que pensàvem diferent utilitzant recursos de les institucions de l'Estat, s'han iniciat campanyes de difamació, de mentides i de por, i s'ha impedit tirar endavant els programes democràtics i els projectes majoritaris dels catalans expressats en diverses eleccions successives.

I podríem fer una llista ben llarga que no s'acabaria mai, però que conclou en els mesos recents: primer, l'1 d'octubre, en una violència policíaca desmesurada i inacceptable contra ciutadans que volien expressar pacíficament el seu vot; i segon, en un atemptat democràtic contra les institucions catalanes expulsant el Govern elegit democràticament i dissolent un Parlament plenament legal i legítim. Tot plegat, a criteri nostre, mitjançant l'aplicació il·legal de l'article 155 de la Constitució espanyola. S'ha perseguit penalment els membres del Govern de Catalunya, el President de la Generalitat, la Presidenta del Parlament, i dos dels dirigents d'entitats civils amb més socis de tot el país. I finalment, no s'ha permès fer efectius els resultats electorals del 21 de desembre impedit investir el candidat a la Presidència que tenia el suport majoritari.

Vós ja ho sabeu, però convé recordar que actualment hi ha nou presos polítics catalans a presons de Madrid, set exiliats polítics a quatre països d'Europa i centenars de ciutadans investigats i represaliats. Per exemple, hi ha el cas del cantant Valtònyc, que ha estat condemnat a presó per la lletra d'una de les seves cançons, que en qualsevol estat modern quedaria emparada en la llibertat d'expressió. Els que són processats pel Tribunal Suprem espanyol pateixen una injusta presó en compliment d'una pena anticipada sense cap sentit ni cap raó homologable a escala internacional. És una vulneració flagrant de drets polítics reconeguts des de la mateixa ONU i que ha despertat preocupació en sectors rellevants de la majoria de democràcies consolidades del nostre entorn.

Entenem, Senyor, que tot això hauria d'interpel·lar-vos. En la vostra compareixença del 3 d'octubre passat, va obrir una ferida considerable a molts ciutadans que no s'haurien pensat mai que el Cap de l'Estat donaria la seva aprovació a la violenta repressió de la policia contra ciutadans completament pacífics. De debò que no hauríeu de situar-vos per damunt d'uns interessos particulars i mirar de ser una veu de conciliació i de defensa del diàleg?

En els darrers tres anys i escaig, els ciutadans de Catalunya han expressat en quatre ocasions la seva opinió sobre el futur polític de Catalunya: en tres d'elles, novembre de 2014, setembre de 2015 i octubre de 2017, convocats per la Generalitat; en l'última, desembre de 2017, convocats a través d'unes eleccions imposades des del Govern espanyol. En dues d'aquestes ocasions, l'Estat va intentar impedir el vot, sense èxit. En les altres dues, amb participacions rècord, s'ha configurat un Parlament amb majoria absoluta a favor de la independència. Els ciutadans de Catalunya han parlat. Tanmateix, qui els ha escoltat? Qui ha respectat la seva voluntat? Qui, des de les institucions espanyoles, ha obert el diàleg polític que la realitat catalana mereix i reclama? A hores d'ara, ningú.

Ho repetim un cop més: volem implementar el mandat popular per vies pacífiques i democràtiques, i prioritzant l'acord amb el Govern espanyol. És un compromís ferm i decidit d'aquest moviment de llibertat que empeny des del poble mateix, que és molt actiu i que no deixarà d'avançar davant la repressió, les presons o l'exili. Demanem que escolteu aquest clam democràtic. Que sigueu el Cap d'un Estat que respecti les voluntats dels ciutadans expressades a les urnes. La democràcia és també la capacitat d'adaptar els marcs legals a les realitats canviants configurades per les voluntats de la ciutadania.

Coneixem les limitacions constitucionals que us impedeixen d'exercir segons quines accions. Tanmateix, també coneixem les facultats constitucionals que us permeten d'exercir determinades funcions, entre les quals destaquen arbitrar i moderar entre poders de l'Estat.

Aquesta setmana s'inauguren els Jocs de la Mediterrània a Tarragona. És una oportunitat que ens brinda la història per reparar i recosir allò que la violència, la repressió i la persecució contra el referèndum de l'1 d'octubre van provocar. Enteneu, Senyor, que el primer d'octubre és i serà un dia molt especial per a la majoria dels catalans. Aproveiteu aquest moment i no deixeu perdre l'ocasió. Aquesta setmana vindreu

a Catalunya i us volem rebre amb la voluntat d'obrir una etapa de diàleg, negociació, reconeixement, respecte democràtic, modernitat institucional i respecte pels drets civils i polítics i les llibertats fonamentals.

Cal obrir una etapa de negociació que acabi sempre per donar la paraula a la ciutadania de Catalunya. Entenem que els conflictes polítics s'han de resoldre sempre per vies democràtiques. I les paperetes, les urnes, els col·legis i el debat de les idees són el màxim exponent de l'expressió democràtica. Estem segurs que cap demòcrata no es pot oposar a donar la veu a la gent. Que s'acabi d'una vegada aquesta situació d'anomalia amb què els jutges i els policies ocupen l'espai que hauria d'ocupar la veu i la paraula dels representants polítics. Que s'acabin les presons que tanquen demòcrates i els exilis que allunyen gent pacífica. Que la llei s'ajusti a les voluntats democràtiques i que no sigui la democràcia qui s'hagi d'encotillar a unes lleis antigues. Que la política torni a la política i el debat i l'intercanvi d'opinions siguin les regles amb què avancem tots plegats per encarar les controvèrsies. No demanem res que no estigui al vostre abast. Escolteu-nos sense apriorismes ni prejudicis; i ajudeu a facilitar un procés d'obertura, modernització i prevalença democràtica.

Si ho feu, ens hi trobareu.

Respectuosament,

Molt Honorable Artur Mas i Gavarró
Molt Honorable Carles Puigdemont i Casamajó
Molt Honorable Quim Torra i Pla

P.S. del President Quim Torra i Pla

Senyor, en una etapa que ha de ser presidida pel diàleg, us ofereixo la mà oberta per a fer, d'aquest diàleg, l'enginy que mogui les relacions entre Catalunya i Espanya. Hem de parlar. He de poder explicar-vos tot el que hem escrit amb els presidents Mas i Puigdemont en la carta precedent. És, per a mi, en la meua condició de President de Catalunya, un deure moral. Per això, estic convençut que voldreu trobar una estona en la vostra vinguda a Catalunya aquest divendres per a fer-ho i per a veure'ns. No us

demano que renunciieu a res sinó que us empareu en la lectura més oberta i democràtica de la Constitució i en el rol que se li confereix al Cap d'Estat. Em sembla que la predisposició al diàleg és una exigència mínima per a poder mantenir la relació de respecte que pertoca entre institucions i països. He de poder explicar-vos com se sent una gran part del poble de Catalunya.

Respectuosament,

Molt Honorable President Quim Torra i Pla
Barcelona, 20 de juny de 2018